

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **Heavy Machinery Services, a.s.**, se sídlem Jana Pernera 159, České Velenice, zastoupená Mgr. Petrem Opletalem, advokátem se sídlem Lazarská 11/6, Praha 2, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2013, č. j. 31653/13/5000-14303-701296, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2018, č. j. 11 Af 8/2014 – 70,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši **5000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejího zástupce, Mgr. Petra Opletala, advokáta se sídlem Lazarská 11/6, Praha 2, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem ze dne 27. 11. 2018, č. j. 11 Af 8/2014 – 70 (dále jen „napadený rozsudek“), zamítl Městský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) žalobu žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí ze dne 18. 12. 2013, č. j. 31653/13/5000-14303-701296, kterým žalovaný změnil dodatečné platební výměry Finančního úřadu pro Prahu 4 na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2009 ze dne 5. 9. 2012, č. j. 477871/12/004513107669, za zdaňovací období únor 2009 ze dne 5. 9. 2012, č. j. 477892/12/004513107669 a za zdaňovací období březen 2009 ze dne 5. 9. 2012, č. j. 477902/12/004513107669 toliko v částech týkajících se bankovního spojení v důsledku změny čísel bankovních účtů orgánů Finanční správy České republiky a změny dalších údajů o poskytovateli platebních služeb a ve zbytku výroky těchto platebních výměrů ponechal beze změny.

[2] Proti napadenému rozsudku podala stěžovatelka kasační stížnost, která však neobsahovala takové konkrétní kasační důvody dle § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jimiž by vylíčila, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl krajský soud vůči

ní dopustit, ani neozřejmila svůj právní náhled na to, proč se má ze strany krajského soudu jednat o nezákonnosti, a nespĺňovala tak podmínky řízení o kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s.

[3] Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 28. 3. 2019, č. j. 2 Afs 53/2019 - 19, stěžovatelku vyzval podle § 106 odst. 3 s. ř. s., aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost tak, že uvede, z jakých důvodů byla vůči napadenému rozsudku podána, a tyto důvody skutkově a právně konkretizuje ve smyslu rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58 (publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS). Stěžovatelka byla zároveň poučena, že pokud nedoplní kasační stížnost ve stanovené lhůtě a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

[4] Toto usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 8. 4. 2019. Poslední den stanovené měsíční lhůty pro doplnění kasační stížnosti připadl na svátek, středu 8. 5. 2019 (§ 40 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Posledním dnem lhůty měsíční lhůty pro doplnění kasační stížnosti tedy byl čtvrtek 9. 5. 2019 (§ 40 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Do tohoto data však stěžovatelka doplnění kasační stížnosti soudu nezaslala.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že bez doplnění kasační stížnosti není možné v řízení o ní pokračovat. Kvůli absenci stížných důvodů totiž není vymezen rozsah přezkumu rozsudku krajského soudu Nejvyšším správním soudem (viz § 109 odst. 3 s. ř. s.) ani konkrétní věcná a právní hlediska, z nichž by měl být napadený rozsudek posuzován. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[7] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka zaplatila soudní poplatek za podanou kasační stížnost ve výši 5000 Kč, rozhodl Nejvyšší správní soud také o vrácení tohoto poplatku (§ 10 odst. 3 věty třetí a odst. 5 zákona o soudních poplatcích) v přiměřené lhůtě na bankovní účet jejího právního zástupce.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 29. května 2019

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu